LA VENTAFOCS

ALLIBERADA



REBECCA SOLNIT

IL·LUSTRAT PER

ARTHUR RACKHAM

Bindi Books





Títol original: *Cinderella liberator*

Publicat originalment en anglès el 2019 per Haymarket Books.
P.O. Box 180165; Chicago, IL 60618.

© del text: Rebecca Solnit, 2020
© de la traducció: Scheherezade Surià López, 2021

Il·lustracions basades en les obres d'Arthur Rackham aparegudes en l'edició de 1919 de *La Ventafocs* i en l'edició de 1920 de *La bella dorment*, ambdues publicades per William Heineman, a Londres, i J.B. Lippincott Co., a Filadèlfia.

© 9 Grup Editorial, per l'edició
Bindi Books
Mallorca, 314, 1r 2a B
08037 Barcelona
T. 93 363 08 23

Disseny i maquetació: Grupo Ormo

Primera edició: juny de 2021
ISBN: 978-84-18288-17-3
Dipòsit legal: B 6088-2021
Imprès a Polònia per Multiprint

El paper utilitzat compleix els requisits i estàndards d'ISO 9706 sobre paper permanent, està compost de fibres naturals, biodegradables i fabricades a partir de fusta de boscos gestionats de manera sostenible.

No és permesa la reproducció total o parcial d'aquest llibre, ni la seva incorporació a un sistema informàtic, ni la seva transmissió en cap forma ni per cap mitjà, sigui electrònic, mecànic, per fotocòpia, per gravació o altres mètodes, sense el permís previ i per escrit dels titulars del *copyright*.



REBECCA SOLNIT és autora de més de vint llibres. En destaquen *Els homes m'expliquen coses*, *Esperança dins la foscor*, *La mare de totes les preguntes* i *Records de la meva inexistència*.

ARTHUR RACKHAM (1867–1939) és un destacat il·lustrador britànic de molts contes clàssics, des dels *Contes clàssics* dels Germans Grimm fins a *La Bella Dorment*. Les seves siluetes d'aquarel·la van ser incloses en l'edició de 1919 de *La Ventafocs*.

LA VENTAFOCS

ALLIBERADA



REBECCA SOLNIT

•

IL·LUSTRAT PER

ARTHUR RACKHAM

Bindi Books



1

LES CENDRES

Vet aquí que una vegada hi havia una noia que es deia Ventafocs. L'anomenaven la Ventafocs i també Cendrella perquè dormia al costat de la llar de foc d'una gran casa i, de vegades, la carbonissa li foradava la roba i l'hi embrutava de cendra. (La carbonissa és una altra manera d'anomenar els bocins de fusta roent que salten del foc d'una llar.) Sempre anava vestida amb parracs vells i atrotinats.

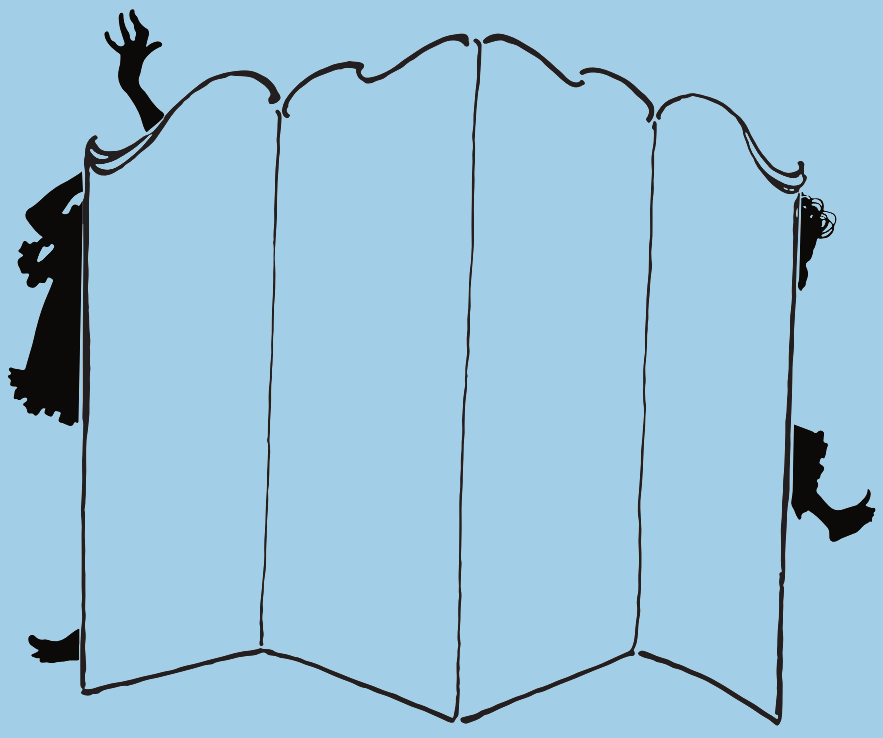
Dormia allà perquè s'estava tot el dia a la cuina, cuinant i rentant, i perquè no tenia una habitació a la casa per a ella. S'estava tot el dia treballant a la cuina perquè l'obligava la seva madrastra. La madrastra la forçava a fer totes les tasques perquè, tot i que no els faltava de res i hi havia molta

gent per repartir-se la feina, ella pensava que no tenien prou de tot per a tothom i volia moltes coses per a les seves dues filles, la Perleta i la Coloma. (Ningú no havia preguntat mai a la Ventafocs, la Perleta o la Coloma què volien.)

De vegades, la Ventafocs estava trista i volia anar a jugar amb altres nens. De vegades anava tota contenta al mercat a comprar ous a la senyora del galliner, pomes al granger i llet a la lleteria. De vegades li agradava preparar pastissos amb les pomes, la llet, els ous i la farina del pagès que conreava blat. De vegades es volia escapar, però no sabia on podia anar. De vegades estava cansada.

La Ventafocs es va convertir en una bona cuinera. Coneixia tothom al mercat. Es va tornar forta i competent. La Perleta i la Coloma es quedaven al pis de dalt emprovant-se roba i pentinant-se els cabells, i no sortien mai al carrer perquè, segons la seva mare, la gent del poble no tenia prou categoria per a elles.





2

VESTITS I CAVALLS

Llavors, un dia, va arribar la notícia que el fill del rei, el príncep Tantseval, celebrava un gran ball, que és com anomenaven les festes amb música en aquella època. La madrastra es va assegurar que hi convidessin la Perleta i la Coloma, i van passar dies emprovant-se vestits, encarregant a tot de sastres que els fessin vestits nous de setí, vellut i lluentons, i planejant com s'havien de pentinar i la munió de joies, guarniments i flors artificials que es posarien als cabells.

La Ventafocs va pujar a dur-los galetes de gingebre i va veure la pila de joies, miralls i teles, i tot l'escampall de coses que tenien. La Perleta feia tots els possibles per fer-se un pentinat tan alt com pogués. Deia que, sens